

SZEMEREI JÁNOS PÜSPÖK ÁHÍTATA

(Elhangzott: 2012. Tatabánya – Missziói Nap)

Keresztyén Gyülekezet, Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban! Már a meghívón is láttátok, olvastátok és itt a bevezetőben is elhangzott, hogy **ma a családra szeretnénk odafigyelni, a családra, amelyért sokan sajnos aggódnak;** a családját, mely szűkebb értelemben természetesen a vér szerinti, test szerinti családját. Megjelenítésében is ott van, álmainkban, imádságainkban is ott van, de természetesen ugyanígy gondolunk, figyelünk a lelki családra, a szűkebb és a tágabb családra, arra a családra, amelyben most együtt vagyunk: az evangélikus családra Dunántúlon. És természetesen a tágabb családra is gondolunk imádságban, azokra, akik ebben a hazában élnek a határokon túl. Gondolunk azokra, akik egyáltalán nem ennek a Földnek a lakói, Isten gyermekei.

Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljétek szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékként, az Istennek kedves illatként.” – Ef 5.1-3.

A család a modern időben sokat szenvedett. Tudjátok ti is jól, hogy sok probléma van körülötte, mintha a család keretei fölbomlóan, föloldódóan volnának, és ez nagyon rossz érzéssel tölt el mindenkit, aki tudja, hogy a család mennyire fontos az életünkben.

Ma első gondolatképpen a **hiány fájdmáról** szólnék. Mert vannak hiányaink a családban. Egy gyerekkori emlék jutott eszembe, ami nagyon-nagyon sokáig kínozott. A nagymamánál volt vendégségben egy rokonunk, akinek a lábát amputálták. És emlékszem arra az estére, amikor én ott sündörögtem kisfiúként, és ez a rokon panaszkodott, hogy fáj a lába, amit korábban már levágtak, már amputáltak. És ezt nem tudtam fölfogni. Nem tudtam én akkor, hogy lehet az, hogy egy levágott láb fáj. Hogy az fáj, ami nincs. Nem tudtam megérteni, mert nem sok fogalmam volt arról, hogy a fájdalom nem biztos, hogy ott születik, ahol éppen van. Lehet, hogy éppen az agyban, idegpályában. Nem tudtam az anatómiáját, csak csodálkoztam, hogy van az, hogy valami fáj, ami nincs. És aztán azon gondolkodtam, hogy ezzel ugyanígy vagyunk más területen is.

Ki nem írná alá azt az igazságot, hogy **nagyon sok esetben a legnagyobb fájdalmat az okozza, ami nincs.** Szerettünk elvesztése. Ki ne érezte volna át azt a borzalmat, amit akkor érzett, amikor valaki, aki a szívéhez közel állt, elment. Hányszor érezzük mi lelkészekként koporsók mellett, és

hányszor éljük át életünk útján. Sokszor vigasztalhatatlan embereket kell lelkigondoznunk. – Ez a hiány borzasztó fájdalmat jelent. De természetesen **nemcsak a testi halál** van, mivel kapcsolatban elmondhatjuk ezt. Nagyon sok minden úgy is tud hiányozni, hogy **emlékszünk még arra, hogy valami régen máshogy volt.**

A fiatalabb nemzedék sokszor hallja az idősektől: bezzeg régen mennyire más volt. Mennyire más volt a család, a többgenerációs. Mennyire más volt, amikor volt még idő. Mennyire tud fájni az idő hiánya. Mennyire föl tudják említeni a régiek, hogy a családban volt még figyelem. Mennyire tud fájni a figyelem hiánya. Mennyire tud fájni a szeretet hiánya. Mennyire tud fájni gyülekezeteinkben, talán szép, nagy templomainkban, a hiányzó emberek hiánya. Mennyire tud fájni, amikor fölemlítik az idősek, a gyülekezet stabil, oszlopos tagjai, hogy annak idején mennyivel többen konfirmálkodtunk, hogy még hangos volt az ifjak hangjától a karzat, hogy jöttek az iskolások. – És mennyire fáj a csend hiánya.

Ismerünk, tudunk arról, hogy szebb időket megélt gyülekezeteink, falvaink elnéptelenednek. És a hiány fáj. De hadd mondjam el azt, hogy ez nemcsak velünk van így, akik testileg-lelkileg hiányokat szenvedünk, és ez a hiány fáj. Számomra az evangéliumokban az az örömteli, hogy **Istenről Jézus úgy tesz tanúbizonyságot, mint akinek, neki is fáj a hiány, az elveszettek hiánya,** és bizony a gyönyörű példázat, a talán legismertebb példázat, a tékozló fiúról szóló.

A Győri Evangélikus Egyházközség a 2012. évi általános tisztújítás során megválasztott dr. Galli Csaba személyében új felügyelőt köszönhet. A feladatokat Ráskai Péter leköszönő felügyelőtől átvevő, sok egyháztag számára csak most, a választások kapcsán megismert bácsai testvérünket eddigi életútjáról, munkájáról és elképzeléseiről kérdeztük.

Őn nem győri születésű, ha jól tudom, Budapesten indult az élete...

Igen, a fővárosban születtem, 1945-ben. Középiskolai tanulmányaim után a Budapesti Műszaki Egyetemen végeztem gépészmérnökként, majd itt szereztem meg később a doktori fokozatomat is. Az egyetem elvégzése után az IKARUS Karosszéria- és Járműgyárban dolgoztam különböző beosztásokban, Győrbe költözésünk előtt osztályvezetői teendőket láttam el.

Mikor és miért választotta Győrt?

1977-ben költöztünk ide, miután a Széchenyi István Egyetem jogelődjénél (KTMF) eredményesen pályáztam meg egy adjunktusi állást. Jelenleg is az egyetemen oktatok mint főiskolai docens a Műszaki Tudományi Kar Járműgyártási Tanszékén. Az oktatási tevékenységem mellett 13 évig igazgatói feladatokat is elláttam az egyetemi Felnőttképzési Központban, mely beosztásom a 65. évem betöltésével – törvényi előírások következtében – szűnt meg. Ezen a területen jelenleg szaktanácsadói tevékenységet végzek.

A gyermekevekből milyen hitbéli neveltetést hozott magával?

Anyai nagyszüleim nagyon vallásos katolikusok voltak, édesanyám is mélyen hívő katolikusként élt. Apai nagyszüleim voltak evangélikusok, de ők meghaltak a háború alatt, őket nem ismerhettem meg. Édesapám után a bátyám és én is ágostai hitre lettünk keresztelve, és a Kelenföldi Egyházközség tagjai voltunk. A hitéleti nevelésünkre igen nagy hatással volt *Kendeh György* lelkész, aki szoros kapcsolatot tartott akkor az evangélikus családokkal, így velünk is. Ő készítette fel a konfirmációra 1960-ban. Valamennyien nagyon szerettük őt.

Vegyes felekezeti családban, elmondása szerint az erős hitbéli hatásokkal bíró szülői házban felnőve mi gyakorolta lelkészen kívül a legnagyobb hatást Önre? Csak elfogadta a vallásos neveltetést, vagy más momentumhoz is köthető későbbi elkötelezettsége?

Édesanyám is nagyon erős hatással volt ránk, de csak így utólag látom, hogy sokkal jobban hallgatnunk kellett volna rá, hogy mélyebben ismerkedjünk a Bibliával, többet foglalkozzunk hitbéli kérdésekkel. Sajnos többnyire olyan az „átlagember”, hogy a bajban fordul Istenhez, így én is csak egy fiatalkori balesetem kapcsán tettem ezt meg, mikor kb. 2 hónapig kórházban kellett lennem. Ekkor kerültem közel Istenhez, mivel az elején igen nehéz időszakot éltem meg, és nagyon sok istenes verset olvastam, sokat imádkoztam...

Nemcsak Ön, hanem családjának tagjai is részt vesznek az evangélikus egyház életében...

Testvérem *dr. Galli István* ügyvéd, a Magyarországi Evangélikus Egyház országos ügyésze volt két cikluson keresztül (1988–2000), és jelenleg is aktívan részt vesz gyülekezetei életében. *Tamás* fiam a Pesterzsébeti Egyházközség presbitériumának két ciklusban is tagja volt, ő Budapesten él, jómagam pedig a Győri Egyházközség Képviselő-testületének voltam a tagja mostanáig. Feleségem, *Pataki Kamilla* a református felekezethez tartozik, *Richárd* fiam

Bemutkozik gyülekezetünk új felügyelője **DR. GALLI CSABA**

Dr. Ajtony Zsoltné

pedig az Újtemplomban konfirmált. A családom támogatása és hitélet iránti elkötelezettsége fontos számomra.

Mit érzett képviselő-testületi tagként? Mekkora rálátása lehetett az egyházközség ügyeire?

Ebből a helyzetből csak nagyon felszínes ismeretek voltak gyűjthetők egyházközségünkről. Egyik testvérünk fogalmazta meg a választás előkészítése vagy talán a választás után közvetlenül, hogy úgy kell a képviselő-testületi tagokat is bevonnai munkába, hogy ne azt érezzék, hogy a „szavazógép” szerepét töltik be, hanem kapjanak konkrét feladatokat. Ennek megvalósítása még előttünk áll, ennek kialakítása törekvésem.

Nem érte Önt meglepetésként, hogy ebből a pozícióból mindjárt felügyelőnek jelölték?

A jelölés ténye nem lepett meg, mert már korábban egy alkalommal felkértek, hogy lássam el a számvevőszéki tagsággal járó feladatokat, amikor ez egyik testvér ezt a feladatot befejezte. Végül nem tárgyalta a közgyűlés ezt a kérdést, a személyi pótlása más módon lett megoldva. A mostani felkérésnél az a körülmény lepott meg nagyon, hogy hat különböző tisztségre is javasoltak, amit rendkívüli megtiszteltetésnek értékelek! Ezekből azonban csak a felügyelői, a presbiteri és a képviselő testületi jelölést fogadtam el.

A beiktatásától számított viszonylag rövid idő alatt milyen tapasztalatokat szerzett az egyházközségünk működéséről? Milyennek ítéli meg a győri evangélikusság helyzetét mind anyagi szempontból, mind a működést tekintve?

Az eltelt rövid idő alatt nagyon sok új ismeretre tettem szert egyházközségünk működésével, jelenlegi helyzetével, a működés szabályozottságával, illetve a már korábban felmerült problémák rendezésével, jövőbeli rendezésével kapcsolatban. Jánosa

Attila igazgató lelkésszel közösen, mint elnökség, felkértük a számvevőszék elnökét és tagjait, hogy szíveskedjenek a munkájukat megkezdeni, és adjanak átfogó jelentést egyházközségünk helyzetéről, hogy lehessen mérni majd később, hogy milyen helyzetből indultunk. Átfogó jelentés ugyan még nem készült, ami miatt az elnökség munkája is nehézkesen indult be, de a vita már érezhetően elkezdődött. Így teljes képet alkotni még nem lehet, természetesen a munka java még hátravan...

A modern kommunikációs eszközöknek, így különösen az internet adta lehetőségeknek a jelek szerint nem csak ígéretek szintjén szán jelentős szerepet. Sokféle különböző információ-, adat- és eszmecsere folyik intenzíven a vezetőség, a képviselő testületi tagokból, presbiterekből felállt különböző munkacsoportok között elektronikus formában, ahogy mondani szokták, kicsit „felkavarodott az állóvíz”. Ez mindenképpen kedvező változás...

Bemutakozó levelemben már kifejtettem, hogy megválasztásom esetén olyan munkamódszert kívánok alkalmazni, mely jól előre tervezhető lenne valamennyi érintett részéről. Ennek alapját egy „Cselekvési program” képezné, amelybe közös bölcsességgel felvennénk valamennyi elvégzendő feladatot a megfelelő határidőkkel és felelősök feltüntetésével. Így tervezhető lenne a munka, és minden esetben ellenőrizhető is lenne. Fontos stratégiai feladatnak tartom a lelkészek és a világi vezetők szorosabb együttműködésének kialakítását, ennek érdekében rendszeressé kell tenni a személyes és egyéb csatornákon való információcserét. A legelső képviselő-testületi ülésen került felvetésre és

Dr. Galli Csaba

elfogadásra a kommunikációnak ezen módja, ami a leggyorsabb és a mai világban a legkézenfekvőbb. A változásokhoz elengedhetetlen a folyamatos információáramlás.

Milyen tervekkel, elképzelésekkel indul neki a hatévnyi szolgálatnak?

A legelső és a legfontosabb, amit szeretnék kiemelni, hogy a felügyelői feladatok helyes és korrekt ellátásának az az előfeltétele, hogy egyházunk pontos helyzetét teljes mélységében megismerhessem, mert csak így lehet a helyes döntéseket meghozni, a jelentkező feladatokat az elvártaknak megfelelően

SZEMEREI JÁNOS PÜSPÖK ÁHÍTATA

(folytatás az első oldalról)

Istennek fáj a hiány. Istennek fáj az, hogy vannak, akik elvesztek, elkallódtak, akik ott is lehetnének akár, mert élnek, de más utakat járnak. Azok, akik elmentek talán a disznóvályú irányába. De talán még azt sem tudják, hogy merre mennek. Istennek fáj a hiányuk.

Hadd mondjam el Nektek, kedves Testvéreim, hogy **a hiány azon túl, hogy fájdalmas, áldott eszköz is lehet.** A hiány áldott eszköz lehet, hisz **Isten úgy uralkodik ebben a világban, hogy mindent, adott esetben a fájdalmas, a rossz dolgokat is föl tudja használni.** A tékozló fiú példázatában is, amikor annak a fiúnak már nagyon fáj, nagyon fáj az elrontott élete, fáj a számkivetettsége, az elesettsége, akkor egyre erősebb volt az az emlék, amikor még otthon volt, amikor még otthon volt, és lassan-lassan eljut oda, ahova időnként kevés ember jut el, magába száll. Végiggondolta, hogy mit rontott el, és hogy hol-meddig.

Evangélikus családjunknak nagyon gazdag öröksége van. Gazdag örökségünk van, és ezzel legtöbb evangélikus hittestvérünk él. És olyan helyet tölt be a világban és Magyarországon is kisebbségi léte ellenére, amire büszkék vagyunk. Mi jellemzi az evangélikus családot? Mi az, amire mi oly büszkék vagyunk?

János evangéliumában van egy nagyon megragadó történet: a feltámadott Úr megjelenik a Genezáreti-tó partján, a már munkájukhoz visszatért halászokat megszólítja, és megadja nekik azt az ajándékot, azt a csodát, hogy szinte megismétlődik a tanítványok elhívásakor megélt történet: a nagy halfogás története. És azt írja a bibliai szöveg, hogy: akkor kifogták a halakkal teli hálót, és ott 153 hal volt. Az írásmagyarázók sokféle magyarázatot adnak erre a 153-ra, és nem lehet olyan könnyen eldönteni, hogy melyiküknek van teljesen igaza; de van egy magyarázat, amelyik nekem nagyon megtetszett, amelyik azt mondja, hogy a 153 azért 153, merthogy ennyi hal volt annak idején. És ma már tudjuk, hogyha a halak száma ennyi volt is, nyilván ennyi nem lehetett a Genezáreti-tóban, hiszen nem lehetett egyszerre édesvízi meg sós vízi hal, álló vízi és folyóban, patakokban levő hal, de abban a tekintetben mindenképpen jó a magyarázat, hogy **Jézus hálójában ott lenne a helye mindegyiknek. Mindegyiknek.**

Megragadó ez a kép, mert ha az **evangélikus örökségünket** figyeljük, akkor azt mondhatjuk ha halban, hasonlóknak, kellene kifejeznünk, hogy mi jellemzi az evangélikus örökséget, az evangélikus sajátosságot, azt mondhatnánk, hogy **az evangélikus halacskákat az jellemzi, ami a hegyi-patakok halait, hogy szembe úsznak, ha kell, az árral, mert a forrás felé úsznak.** Az evangélikus örökségnek az volt a legcsodálatosabb értéke, amikor Luther Márton a Szentírászt olvasva rájött arra, hogy kicsoda kincseshánya. A forrást kezdte keresni, és a forrás keresésére hívott másokat is. Mindazokat, amiket legnagyobb kulturális kincseinknek tartunk, ezzel függnek össze.

Már 1541-ben Sárovaron Újszövetséget nyomtattak, az első, magyar földön kinyomtatott, magyar nyelvű Újszövetséget – ezzel függ össze. A forrást kerestük, és a forrás keresésére biztattunk másokat. És jellemző az evangélikusságra az, ha kell, szembe úszik az árral, mert mindig arra siet, amerre a forrás van. És ha néhány támpontot keresünk a saját történelmünkben, akkor elmondhatjuk: milyen furcsa, az első evangélikus nyom a Dunántúlon 1522-ig vezet vissza. Ez

elvégezni, tehát az első és legfontosabb feladat a helyzetfelmérés és a tanulás lesz. Változatlanul azt tudom ígérni kedves testvéreimnek, hogy felügyelői megbízatásomat teljes egészében a vonatkozó jogszabályaink messzemenő betartásával és betartatásával, valamint demokratikus elvek mentén, transzparens módon fogom végezni.

Végül a választás során kapott szavazatokat szeretném megköszönni testvéreinknek. Köszönöm azoknak, akik rám adták voksukat, és azoknak is köszönet jár, akik nem rám szavaztak, mert így tették ténylegesen választássá az eljárást!

mindösszesen öt évvel azután van, amikor Luther kiszögezte a 95 tételt. Egy évvel van azután, hogy Luthert a wormszi birodalmi gyűlésen elítélték. És már a tiszta forrásról szóló hír, a Jézusról szóló jó hír, az evangéliumi jó hír itt van Dunántúlon.

Milyen megdöbbentő, hogyha a törvénykönyveket lapozgatjuk. Egy évvel ezután, 1523-ban már van egy törvény a lutheránusok ellen. Még két év, már kimondják azt 1525-ben: a lutheránusokat meg kell égetni.

Kedves Testvérek, borzongjatok ebbe bele! Borzongjatok bele! Mi úgy vagyunk itt, most már közel 480 évvel ezután, hogy teljes gátat építettek, ne ússzanak a halacskák a forrás felé. És úsztak. És átugrálták a gátakat. A mi eleink voltak ezek, a ti szüleitek, nagyszüleitek, ükszüleitek, ki tudja, hány generáció. És amikor a forrást kereső eleink legjobb bázisukat elveszítették, éppen Sárovaron, akkor megdöbbentő, mellbe vágó az, hogy éppen Sárovaron, a gályarabságra ítélteteket ott őrizték a sárovari várban, és a véstörvényszék időszakában halálra ítéelés terhe mellett megfenyegették őket. És eleink azt mondták, hogy az evangéliumot nem engedjük, a tiszta forrás felé haladunk.

És milyen döbbenetes, hogy a történelmünkben, amikor az enyhülés ideje jött, az enyhülés ideje, akkor az enyhülés az volt, hogy már megengedték vármegyénként, hogy kettő templomot építhessenek. Ezek voltak az úgynevezett artikuláris templomok. És a családok, az evangéliumok hordozói, az egykori evangélikusok minden vasárnap, van, aki 10, van, aki 20, van, aki 50 kilométert gyalogolt vagy még ennél is többet, hogy elmenjen az istenházába. Azok az artikuláris templomok nem nézhetek utcára, nem lehetett templomtornyuk.

Amikor a mai ünnepre készültem, gondolkodtam azon, hogy a sportcsarnok, lám, egy ilyen artikuláris templom. Egy artikuláris templom. Ahogy annak idején őseink összejöttek torony nélküli templomban, fontos volt, hogy összejöjjenek, hogy ússzanak a tiszta forrás, a tiszta víz felé, mert ott van a remény, onnan jön az élet.

És itt, most, amikor egyben hagyományainkat, tradícióinkat is fölemlítjük, fontos elmondani, hogy elkeseredésünkkor nem azért jövünk össze, hogy a sebeinket nyalogassuk. Nem azért, hogy fölemléssük, hogy milyen nehéz volt a mi történelmünk. Hisz **az árral is szembe úszó halak is nagyon megerősödnek, és nem válik kárukra a sokszor talán nehezebb út.** Reménységünk pont az, hogy a hagyományainkból is, és főképpen a forrásból, erőt meríthetünk. Mert **a forrás maga Jézus Krisztus.**

Múlt év végén a keresztyénség egyik fellegvárában, az egykori Konstantinápolyban, mai nevén Isztambulban járhattam. Bementem a múzeumba, és ott egy hatalmas nagy csarnok volt az egykori keresztyén emlékek kiállítására rendezve. Sok-sok minden van ott, sarkövektől kezdve feliratokon át, de ami a figyelmemet a leginkább megragadta, az egy kő szöszék volt. Maga az oromzata is, hogy keresztyény motívumokat ábrázolt, művészi alkotás. Nekem a hátsó része ragadta meg a figyelmemet. A hátsó része, ami azért volt nagyon különleges, mert a kő szöszéknek a külön lépcsője le volt kopva. Nem kicsit, nagyon.

És azon gondolkodtam ott a múzeumban, eltűnődve a helyzet furcsaságán, hogy hány igehirdető ment ott föl. Hány prédikáció hangzott? Ez volt az egyik, ami eszembe jutott. És az a hála volt a szívemben, hogy az Isten a történelemben ilyen helyeken alkalmakat adott, hogy szóljon az igéje. ⇨

Ugyanakkor beleborzongtam abba, hogy még az is megtörténhet, hogy az ige hiába szól. Beleborzongtam abba, hogy ez a kép intó jel is, intó jel, mert nem elég büszkének lenni. Nem elég akár a gazdag hagyományainkat őrizni és ápolni, mert **nem az emlékek tartanak meg. Nem az emlékek, hanem valami más. A valami más, ami megtarthat, az maga az isteni szeretet, Jézus Krisztus.**

És hogyha saját emlékeinkben, értékeink között kicsit kutakodunk, akkor elmondhatjuk azt is, hogy eleink olyan felfedezéseket tettek egykor, amire a mai egyház is építhet. A mai evangélikus család, mert azzal, hogy keresték a tiszta forrást, sok minden mást is megtaláltak, mert **az igében találtak választ, találtak erőt, találtak vigasztalást, találtak reményt.**

Gyönyörű mögöttem ez a kereszt, amelyiken van egy fehér lepedő, jelezve azt, hogy **a tiszta forrás, Jézus Krisztus, akiben eljött a bennünket kereső Isten erre a Földre, elhozta a szeretetet.** Azt a szeretetet, ami olyannyira hiányzik ebben a világban. **Elhozta a reményt, törekénységünkben, elesettségekünkben órá hagyatkozhatunk. Hiszen ő köt bennünket össze.**

Vannak különbözőségek közöttünk, de az **evangélikus családra jellemző volt mindig is az igekeresés, az igelátás. A lényeg pedig nem más, maga a forrás, Jézus Krisztus.**

GYÜLEKEZETÜNK és EGYHÁZMEGYÉNK 2012-es Tisztújításának eredményei

GYÜLEKEZETI TISZTSÉGVISELŐK

Igazgató lelkész: **Jánosa Attila**

Felügyelő: **Dr. Galli Csaba**

Másodfelügyelők:

- **Fekete Kinga Judit (ÖT)**
- **Szalontai Jenőné (ÖT)**
- **Ifj. Pula László (NV)**
- **Majorné Melkovics Erzsébet (NV)**

Gondnokok:

- **Kovács Attila (ÖT)**
- **Németh Károly (NV)**
- **Jakus Gyula (Győrújfalu)**
- **Kovács László (Öttevény)**
- **Nagy Ferenc (Börcs)**

Jegyző: **Dr. Novák Tünde Mercedesz**

Jelölőbizottsági tagok:

- **Dr. Ihász Sándor (elnök)**
- **Farkas László**
- **Niklné Dombi Katalin**

Számvevőszéki tagok:

- **Dombi László (elnök)**
- **Bárány István**
- **Burányi Józsefné**

Választott presbiterek:

- **Ács Ferencné**
- **Ács Györgyné**
- **Czulák László**
- **Csorbáné Farkas Zsófia Anna**
- **Dr. Horváth József**
- **Dr. Lakatosné dr. Novák Éva**
- **Macher Sándor**
- **Nagy Róbert**
- **Pula László**
- **Váray Tamás**

Tiszteletbeli presbiterek:

- **Maschler Brunó**
- **Nagy Ernő Miklós**
- **Dr. Niederland Vilmos**
- **Peregi Andorné**
- **Pónya László**

Képvisező-testületi tagok:

- **Dr. Ajtony Zsoltné**
- **Balázs Zoltán**
- **Balázné Lampert Zsuzsa**
- **Bolla Gyula**
- **Böjtös Árpád**
- **Csermák Gusztáv**
- **Doma Sándor**
- **Doma Zoltán**
- **Domján Zoltán**
- **Farkas László Zoltán**
- **Dr. Farnady László**
- **Fodorné Böjtös Krisztina**
- **Dr. Hardi Tamás**
- **Horváth Gyula János**
- **Kiskos Pálné**
- **Kun Enikő**
- **Ledóné dr. Ábrahám Rita**
- **Macher Ervin**
- **Nagy Imre**
- **Dr. Niederland Tamás**
- **Niklné Dombi Katalin**
- **Oberling Zsanett**
- **Pintér Zsuzsanna**
- **Pusztainé Kovács Éva**
- **Zselló Katalin**

MEGYEI TISZTSÉGVISELŐK

Esperes: **Kiss Miklós**

Egyházmegyei felügyelő: **Rátz András**

Egyházmegyei küldöttek:

- **Dombi László**
- **Szilvásyné Peregi Eszter**
- **Németh Zoltán**

Egyházmegyei küldött póttagok:

- **Ihász Sándor**
- **Farkas László**
- **Macher Sándor**

KONFIRMÁCIÓK 2012-ben

3 helyszínen – 4 időpontban

Jánosa Attila, Mesterházy Zsuzsanna

Ebben az évben a Győri Evangélikus Egyházközségben és körzetében többször is volt konfirmációi istentisztelet. Győrújfalun volt az első konfirmáció. Ott már április 22-én, húsvét utáni 2. vasárnap oltár elé állt 3 gyermek, hogy konfirmációi vizsgát, majd hitvallást tegyen. Győrben, az Öregtemplomban a korábban szokott pünkösd hétfői alkalmat idén más fontos rendezvény miatt május 27-ére helyeztük át. 20 gyermek vallotta meg Isten és a gyülekezet közössége előtt: „**Hiszem, hogy Jézus Krisztus az én Uram és Megváltóm, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten.**” Egy héttel később nádorvárosi templomunkban álltak tizenketten az oltár elé, és kaptak egyenként áldást. Ezzel még nincs vége a sornak, mert június 17-én az Öregtemplomban ismét felhangzott a hitvallás: „**Vallom az evangélikus keresztyén egyház tiszta és igaz tanítását, és hozzá hűséggel ragaszkodom.**” Ott három felnőtt testvérünk – egy hivatásos katona, egy berendezéskezelő és egy jogász, bírósági titkár – a nádorvárosi templomban pedig négy felnőtt testvérünk – egy könyvtáros, egy gyermekgondozó pedagógus, egy orvos és egy jogász – fogadott örök hűséget Jézus Krisztusnak, és tagolódott be a benne hívők közösségébe, nevezetesen gyülekezetünk tagjai közé.

Istennek legyen hála azért, hogy Szentlelke által munkálkodva közöttünk mindig új és új embereket szólít meg, ragad magával és épít be – mint élő köveket – egyházába, a szentek közösségébe.

Gyermek konfirmandusaink a következők voltak az Öregtemplomban:

Bodó Bettina
Fias Petra
Freiberg Ráhel Jordána
Halasi Soma
Horváth Kornélia
Hováth Kristóf Jonatán
Jáhn Balázs
Lukács Mátyás
Takács Martin
Balogh Róbert
Dózsa Zsombor
Egerland Eszter

Eklics Péter
Jánosa László Gábor
Jerkó Ádám
Maár Martin György
Sipos Máté
Szabó Bence
Takács Mihály Áron
Adawy Sára
Pintér Bence
Pintér Bence
Kovács Bence

Konfirmandusok az Újtemplomban

Nádorvárosi templomunkban konfirmációi áldást kaptak:

Dr. Bérci Balázs	Molnárné Kiss Viktória
Fazekas Andrea	Nits Anna
Györgyné Kékesi Ilona	Rácz Nóra
Kovács Ágnes	Rácz Réka
Kovács Dániel	Tóth Bence
Dr. Kovács Vivien	Vadász Attila

KEDVES TESTVÉREINK! SZERETETTEL
 KÖSZÖNTÜNK TITEKET EZÚTON IS
 GYÜLEKEZETÜNK KÖZÖSSÉGÉBEN.

„Isten adja, hogy ezek a nevek az ítélet napján az élet könyvéből olvastassanak fel!”

Konfirmandusok az Újtemplom lépcsőjén

Szeptember végén mind a két gyülekezeti részben elindultak az új konfirmandus csoportok. A lemaradtak, a 2013. évi konfirmációi felkészítésre jelentkezhetnek az öregtemplomi lelkesi körzet szerint a 20/824-6247, a nádorvárosi templomhoz tartozók pedig a 20/416-3501-es telefonszámon.

Erős vár a mi Istenünk!

Húsz év a feltétlen szeretet szolgálatában

Újraindulásának huszadik évfordulóját ünnepelte április 13-án a győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ. A jeles alkalomra hálaadó istentisztelettel, jubileumi műsorral és egy ünnepi kiadvánnyal emlékeztek.

Az intézmény emlékfalánál és külső emléktáblájánál egy rövid emlékműsorral és koszorúzással tiszteletét tette a fenntartó gyülekezet s az iskola vezetősége, a diákság. Az egybegyültek hálaadó istentiszteleten vettek részt az iskola udvarán álló Öregtemplomban. Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke végezte az igehirdetés szolgálatát 1Móz 21,5 alapján. Majd Hallgatóné Hajnal Judit igazgató nő köszöntötte az intézményalapító aktív és már nyugdíjba vonult testvéreket, a húsz, tizenöt és tíz éve itt dolgozó munkatársakat.

A délelőtt további részében a különböző tagozatokon tartalmas elfoglaltságok várták az iskola diákságát (Péterfy-vetélkedő, interaktív előadások, helyi vonatkozású ifjúsági film).

Iskolai műsor az emléknapon

Kora délután a püspöki hivatalban találkoztak az egyházi, gyülekezeti, iskolai és szülői munkaközösségi vezetők egy fogadáson, melynek keretein belül meghitt beszélgetést folytattak az iskola újraindítására s az azóta eltelt húsz esztendőre emlékezve.

A jubileumi műsor előadására a győri Richter-teremben került sor a késő délutáni órákban. Hallgatóné Hajnal Judit köszöntötte az egybegyülteket, megkülönböztetett figyelemmel az újraindított

intézmény nyugalmazott igazgatónőjét, Jancsó Kálmánnét.

Színvonalas műsorszámokból összeállított gazdag programot láthattak a jelenlévők. A koncepció világos volt: a legfiatalabb korosztálytól a legidősebbek felé haladtak a produkciók, jelképezve az újraindulás tényleges kronológiáját. (Háromtól húszéves korig, közel 170 diákot láthatott a vendégsereg.)

Az óvodások óvónőikkel együtt tiszta, csengő hangon szólaltatták meg népi játékaikat.

A kisiskolás néptáncsoport játékfűzése és tánca következett, majd egy vidám vers és a furulyakórus előadása. A kórus vezetője

összegyűjtötte hajdani és jelenlegi tagjait, s így muzsikáltak együtt közel hetvenen.

A felső tagozat és a nagygymnázium műsora színes, de szépen komponált virágcsokorhoz volt hasonlítható. Szerepeltek ütős hangszerrel, hegedűvel, gitárral, zongorakísérettel előadott komolyzenei darabok. A vidám színeket az elballagott diákokból álló néptáncos duó kalotaszegi hajnali éneke és legényes tánca erősítette. Az iskolában tanított nyelveken is felcsendült egy-egy derűs dallam. Az iskola kórusa rábaközi népdalcsokrot szólaltatott meg mindenki örömeire.

Ócsai Zoltán a gálaesten (háttérben a Laza'c)

A komoly színt az az összeállítás képezte, amelynek segítségével hívásával az intézmény előre ment testvéreiről emlékeztek meg az egybegyültek $\Rightarrow$

Forrás

gyertyagyújtás kíséretében. Egy csángó népi dallam, egy hegedűszóló csendült fel, majd egy József Attila-vers szólalt meg értő, érett tolmácsolásban.

Az elmúlt évben a finnországi testvérgyülekezetnél jártak az intézmény fiataljai. Hajdani műsoruk néhány emlékezetesen szép darabját adták elő.

A záró műsorszám a Laza'C könnyűzenei együttes előadásában szólalt meg. Ócsai Zoltán igazgató lelkész megzenésítette Ady Endre, Sütő András és Mihalik Zsolt egy-egy művét, műrészletét. Ezeket a fiatalokkal, az Ifjúsági Osztály vezetőjével, Huszák Zsolttal, valamint gyülekezetünk kántorával, Somogyi Balázssal együtt adták elő.

Ócsai Zoltán záró gondolatai után visszaérkeztek az apróbb és nagyobb szereplők a színpadra, hogy a vendégekkel közösen énekelhessék el az 571. éneket.

Emelte az ünnepély fényét Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkész igényesen megfogalmazott és előadott összekötő beszéde, mely több volt egyszerű konferálásnál. Örök értékekre irányította a hallgatóság s a szereplők figyelmét.

Akik jelen voltak az ünnepi műsoron, szemtanúi lehettek annak, honnan hová tart a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központ közössége az általuk követendőnek tekintett ige alapján:

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”

(Ézs 40,31)

Miklósne Jancsó Hanna

Közös éneklés a gálaest végén

További képeket és információkat találhatnak az iskola weboldalán: www.peterfy.hu

„Isten ismeri a tegnapiat. Add neki a mádat, és ő neked adja holnapját.”

Új év, új tervek, új célok a Szeretetházban...

Tubánné Bokor Éva

Év eleje, a karácsonyfadíszek közös leszedése, a meghittebb ünnepi hangulat, Krisztus várásának, megszületésének ideje eltelt. Beköltözött a házba a „világiasabb” farsangi időszak. A ráhangolódást a győri Nemzeti Színház két művészenek fergeteges műsora segítette. Az az öröm, pozitív kisugárzás, amellyel ők jöttek közénk, a lakókra is ráragadt. Az alapozás ezzel megtörtént, a farsangi díszek, álarcok készítése, a beszélgetések a régi báli időszakokról még lelkesebbé tette a készülődést, várva a farsangi mulatságot. Február elején elérkezett az idő, girlandok, házi készítésű kreppfüzerek díszítették „bálunk” helyszínét. Akit csak lehetett, lehoztunk, hogy együtt örüljünk, vigadjunk, ill. együtt táncoljunk. Vadászni indultunk táncpartnerek után, ki egér, ki kisbaba, ki népviseleti ruhában, ki boszorkány képében. Mindenki megmutathatta, hogy ilyenkor egy kicsit elfelejtődik minden, ilyenkor „semmi nem fáj”.

A jó hangulatról gondoskodott a zenésznünk, a dolgozók gyermekeinek pajkossága és az elmaradhatatlan, mindig nyerő tombola. A vigasság után bőjti csendesség, lelki, hitbéli elmélyülés következett. Március 15-ére emlékezve az iskola diákjai jöttek át ünnepi műsorral.

Húsvétot elsősorban mint egyházi ünnepet tartottuk, de apró nyuszijajándékot is készítettünk minden lakó részére. A foglalkozások alkalmával húsvéti

ajtódíszek, különféle díszített tojások és képeslapok készültek.

Napjainkban a jó idő beálltával előnybe részesítettük a kinti programokat, városnézést, Radó szigeti sétát, ill. a Zichy-palotában megtekintettük a baba-kiállítását.

Nagy erőket mozgósítva készülünk egy nagy megmérettetésre, a Regionális ki mit tud-ra, ahol Szeretetházunk

Insula dalárdája indul. Reméljük, hogy sikerül valami díjat elhoznunk, melyről a következő számban be is számolnánk. Ha nem lesz helyezésünk sem keseredünk el, hisz itt van nekünk az élő Úr, a mi reménységünk.

Kérnénk a kedves Testvéreket, hogyha szívükön viselik a Szeretetház lakói és dolgozói sorsát és ki mit tud-on való szereplés sikerességét, imádságos lelkülettel gondoljanak rájuk.

„Jó hatalmaktól csodásan elrejtve, vigasztalva, várjuk azt, ami jöhet. Isten velünk van este és reggel és egészen biztosan minden új napon.” (Dietrich Bonhoeffer).

A közelmúltban 4 fiatal édesanya konfirmált együtt a nádorvárosi templomban. Ágnes, Ilona, Viktória és Vivien a szabadhegyi Baba-mama körben ismerték meg egymást. Közülük dr. Kovács Vivien férjével, dr. Bérci Balázssal térdelt az oltár elé, miután röviddel azelőtt mindketten részesültek a keresztség szentségében, s házasságukra Isten áldását kérték. A kedves jogász-fogorvos házaspár elmondta nekünk, milyen úton jutottak el a döntésig, hogy Krisztus követőiként szeretnének élni.

Balázs: Mivel szüleim nem vallásos emberek, nem kaptam vallásos nevelést, ez a fajta "tanulás" kimaradt az életemből. De kisiskolásként eljuthattam egy ausztriai cserkész táborba, az ottani hitélet magával ragadott.

Vivien: Az én szüleim sem jártak templomba, de édesanyám által megismerhettem az engem érdeklő történeteket. Könyvespolcunkon sok vallási témájú könyv volt, és viszonylag hamar, nyolcévesen már olvasgattam őket. Ekkorra tehető, hogy elkezdtem imádkozni is. Emlékszem, a "szeretet" nagyon foglalkoztatott, Jézus személyét, tisztaságát nagyon csodáltam. Balázssal a gimnáziumban ismertük meg egymást. Kapcsolatunk a kezdeti nehézségeket követően stabilizálódott és nagyon elmélyült. Rengeteget beszélgetünk mindenféléről, ennek fontos része volt – a mai napig is az a hitről való "együttgondolkodás". Én a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre jártam, ahol nagyon komoly vizsgáink voltak kánonjogból, de az ókori keresztre feszítések témából illetve Jézus peréből is fel kellett készülnünk. az utóbbi két téma engem és Balázst is nagyon érdekelt, ezért abban az időszakban rengeteget tanultunk mindketten.

Balázs: Korábban kardinális kérdés volt az életemben, hogy mit jelenthet az, hogy Jézus kereszthalálával (önfeláldozásával), megszabadított minket, az emberiséget bűneinktől. Egyszerűen nem értettem, hogy azért, mert Jézus a földi világban meghalt, miért mentesített bárkit is korábbi gonoszságaitól. Rengeteget gondolkodtam mindezen. Nem lett volna-e jobb, ha a földi világban marad, és úgy segít

Az Úr csodásan működik

Mesterházy Zsuzsanna

mindenkin, akin csak lehet?! Aztán orvos lett belőlem, és azt értettem meg, hogy ő önfeláldozásával a helyes utat is megmutatta nekünk. Az életet

előítéletek, gonoszság nélkül, szeretetben, boldogságban. Ha valaki annyira tud szeretni, hogy életét szörnyű kínhalállal képes elveszíteni, az olyan egyértelmű példamutatás, ami szinte felfoghatatlan!

Igen, a kínhalál szükségszerű volt! Kötelességünk az utat követni, amit ő megmutatott nekünk! Mindenkinek kötelessége, lehetőségeihez mérten segíteni embertársain, önfeláldozóan, példamutatóan élni, sosem kérkedve mindezekkel. Hivatásomban mindig, kivétel nélkül teljes önfeláldozással, nem pénz által irányítva dolgozom. A fizetségem az emberek szeretete, megnyugvása, fájdalomtól való megszabadítása.

Vivien: Balázsnak volt egy nagyon súlyos autóbalesete 2008-ban. Az autót nem lehetett felismerni, annyira összetört. Senki sem akarta elhinni, hogy ebből élve, a saját

lábán, néhány horzsolással szállt ki a vezető. Akkor mélyen a lelkünkbe néztünk, és tudtuk, hogy ez a legkevésbé sem véletlenül történt.

Figyelmeztetés volt, sokat tanultunk belőle. Akkor ott vigyáztak rá, racionális magyarázat nem adható a túlélésére. Úgy gondoljuk, hogy a hitbéli élet egy végtelen tanulási

folyamat. Tanulunk egy jobb, tartalmasabb életet, egymást, a társainkhoz fűződő kapcsolatot. Erre manapság különösen nagy szükség van. Alapvető, hogy mindenkinek legyen "belső lelki élete", mert különben tartalmatlanná, üressé, túlságosan is csak az anyagi javak eléréseért való küzdelemmé válna az életünk. Sokkal jobbá válhatna a világ, ha az emberek újra hinnének, visszatérnének nagyanyáik keresztyén hitéhez. Tanulhatnánk tőlük. Sajnos felnőtt egy generáció hit nélkül. Pedig újra rá kellene térni erre az útra. Mert csak ez a helyes út. Mi hárman ezen az úton szeretnénk járni.

2010-ben született meg kislányunk, kapcsolatunk Lea születésével teljesedett ki. Akkor minden átértékelődött, új értelmet nyert. Csodálatos az életünk így hármasan! Igyekszünk, hogy a mi kis családunk megmaradjon ilyen szoros szövetségként. Mindennap hálát adok Istennek értük.

Húsvét – Mennybemenetel – Pünkösd

KEZEK

Isten megteremtette az embert, és kezet adott neki.

Kezet arra, hogy építsen,
de az ember megtanult rombolni.

Kezet adott arra, hogy simogasson,
de az ember megtanult ütni.

Kezet adott arra, hogy vigasztaljon,
de ő bánt.

Isten kezet adott, hogy az ember adjon,
és ő megtanult lopni.

Arra adott kezet, hogy hívjon,
és az ember elutasítja magától a másikat.

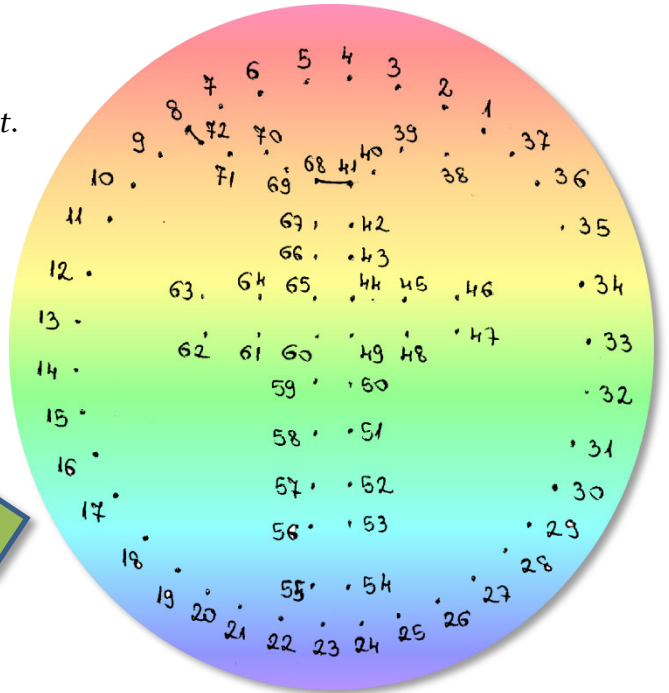
Kezet adott arra, hogy fölemeljen,
és ő sokszor tétlen marad.

Kezet adott, hogy azzal az ember az életet óvja,
és ő megtanult ölni.

Kezet adott, hogy imádkozzon,
és ő megtanult átkozni.

Ezért Isten adott valakit, akinek a keze:

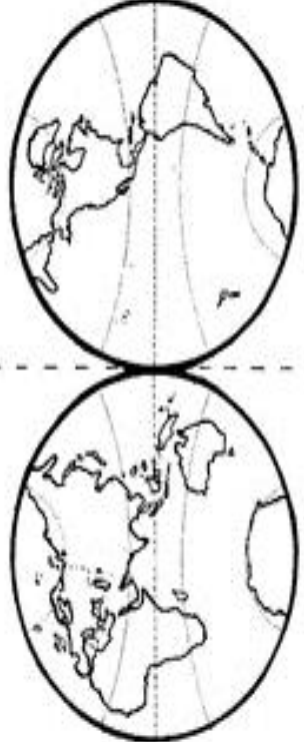
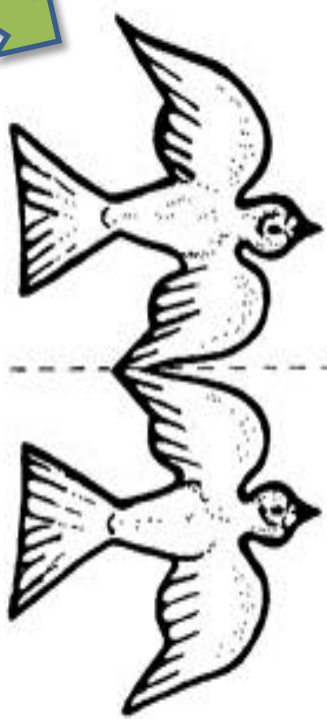
- simogat
- vigasztal
- ad
- hív
- fölemel
- áld

De a többi kéz átszegezte az ő kezét:

- a katonák keze
- Pilátus keze
- a tanítványok keze
- a mi kezünk
- a te kezed
- az én kezem

Pünkösti mozgókép
Színezd ki a képeket, majd vágd ki őket, és a szaggatott vonalak mentén hajtsd össze! Fogj egy kb. 40 cm hosszú cémát és a képek közepe mentén ragaszd egymás alá: felül galamb alatta Biblia, majd a háromszög, végül a Föld. Lógasd le bárhonnan!

Az újtemplomi orgona megépítése óta még nem kapott ilyen, minden részletére kiterjedő alaposabb felújítást, mint az idén. Ezt a feladatot **Albert Miklósr**a, az Orgonakészítő Kft. mesterére bízta a győri evangélikus gyülekezet vezetősége. A szakmája iránt mélyen elkötelezett mester nemcsak ezt a hangszert „gyógyította meg”, hanem az ő felügyelete alatt áll az Öregtemplom messze földön híres orgonája is. A felújítás kapcsán kissé részletesebben mutatjuk be hangszereinket és azt a mestert, aki úgy lát bele egy orgonába, ahogy csak nagyon kevesek, mondhatni: kiváltságosok.

- *Vajon ma a gyülekezetünk tagjai tudják-e, tudatában vannak-e annak, hogy eleink milyen áldozatok árán és milyen körülmények között építették meg az újtemplomi orgonát?*

- Az a hangszer az ötvenes évek elején készült, a Fővárosi Művészi Kézműves Vállalat orgonauzemében, alapanyag és ónszegény időkben! Akkoriban már maga a mesterség is „klerikális” és mellőzött volt, és ilyen körülmények között érdem volt jó hangszert építeni! A kétmanuálosra és pedálosra tervezett hangszerből megépült a tervezett teljes játszóasztal két manuál és pedál billentyűzettel, a hangszerbelsőben viszont már csak az egy manuálhoz tartozó sípmű és a pedálmű sípjainak nagyobb hányada – 3 regiszter – épült meg. A második manuál és egyben redőnymű anyagi lehetőségek híján már nem került megépítésre annak idején, emiatt a hangszer – amellet, hogy liturgiai célokra kiválóan megfelel – komplikáltabb orgonakompozíciók előadására azóta sem alkalmas. Az akkori körülményekhez képest jó minőségben készült, de mára szükségessé vált a felújítása.

- *Mik voltak a főbb orvosolandó problémák?*

- A felújítás során az eredeti pneumatikus vezérlési rendszer nagyfokú elhasználódása miatt volt leginkább sok munkánk. Megújult az orgona légellátása. Minden fémről és fából készült síp javítása és szükség szerinti alaposabb felújítása is megtörtént. A hangolást a teljes hangszeren a mai követelményeknek megfelelő hangmagasság értékeken végeztük el.

- *A nádorvárosi Újtemplom orgonája mikor lehet méltó kistestvére az öregtemplominak?*

- Akkor, ha megtörténhet a teljes értékű befejezése, megépülhet a második manuál az összes sípjával, redőnyszekrényzetével és a pedálon a hiányzó kontrabasszus 16'-as regiszter. Ezen kívül érdemes lenne megfontolni, hogy a működtetése – hasonlóképpen az Öregtemplomi hangszerhez – elektropneumatikussá legyen átépítve.

- *Az Öregtemplom orgonájának kb. 15 évvel ezelőtti generál felújítását, elektronikus vezérlésre történő átalakítását egy másik győri cég végezte el Ön kb. 7 éve felügyeli csak a*

Páratlan kincseink – ORGONÁINK

Beszélgetés Albert Miklóssal, az „orgonák doktorával”

Dr. Ajtony Zsoltné

hangszert. Mi az Ön tapasztalata, milyen állapotban van most messze földön híres hangszerünk?

- Szakmailag és kivitelben alapvetően korrekt munkát végeztek rajta, de a bőrányagok az orgona ládafűvőinél (a sarokbőrözések) a rossz minőségű bőr miatt mára már erőteljesen kiszakadoztak. Sok feladatot adnak a szálladák hangszelepeinek állandóan leeső alkatrészei, melyek javítása körülményes és rizikós, mindaddig, amíg sor nem kerülhet ezen alkatrészek átfogó, minden részletükre kiterjedő felülvizsgálatára és megújítására. Ezek a munkálatok az összes sípmű kiszerelemével végezhetőek csak el, ami természetesen az orgona teljes újrangolását is szükségessé teszi. Ez a hangszer a kiváló pécsi orgonaépítő mester,

Albert Miklós munka közben

Angster József jó hírnevét öregbíti, és egy fantasztikus akusztikai térben épült meg. Ezen szerencsés adottság csak még inkább rásegít a jogos elismertségére. Éppen ebből vonható le tanulságképpen az is, hogy e nemes hangszert ideje lenne végre hozzá illő módon meggyógyítani! Váray Tamás kántor úrnak köszönhető elsősorban, ha használat közben a hiba nem észlelhető, persze az attól még van, csak a kántor úr

megoldja, hogy ne hangban jelentkezzen. Sajnos az ilyen kompromisszumok révén szoktak hosszú évekre elnémulni orgonák. Én azonban biztos vagyok abban, hogy az Öregtemplom orgonája előbb vagy utóbb teljes hangjának gazdagságával emeli a hívek énekét a Mindenhatóhoz.

- *Mesélne arról, hogy milyen iskolában képzik az orgonaépítő mestert? Hogyan dönt valaki amellet, hogy orgonaépítő lesz? Volt valamilyen meghatározó élménye ifjúkorából, ami ebbe az irányba terelte, vagy örökölte felmenőitől a mesterséget?*

- Érettségi után lehet jelentkezni a Budapesten működő hangszerészkepző intézetbe, amely a régi Zeneakadémián működik a Magyar Hangszerész Szövetség által delegált szaktanárokkal. A felvételi követelmények között szerepel a hangszeres tudás, idegen nyelv ismerete, az átlagnál jobb kezűgyesség, és jó, ha van faipari szakmai végzettség, valamint régtől való kitüntetett érdeklődés az adott és választott szakterület iránt. Én egészen kicsi gyermekkoromtól nagyon figyeltem a szülőfalumban a tanárainra, szüleimre, nagyanyámra, a falu szorgalmas és bölcs öregeire. Ma már biztosan tudom, hogy nélkülük nem tartanék ott, ahol most vagyok. Az ő környezetükben erősödött meg bennem a művészi véna, ami a későbbiekben, Győrbe költözve, a zenével párosítva a szakmai utam keresésében az orgonaépítés választásához vezetett. Vannak – és mindig voltak – mecénásaim, akik ifjú koromban segítettek sok mindenben, és azzal is, hogy megerősítették bennem döntéseim helyességét. Csak a legfontosabb elismerések, amiket kaptam: Magyarországi orgonamotorgyártás világszínvonalon, Ajakregál membrános orgonasíp (magyarországi szabadalom), Kézműves Remek Díj a

pannonhalmi műemlék orgona restaurálásáért, Zenélő Boradagoló Orgonasíp, és végezetül díszpolgári cím szeretett szülőfalumtól 2009-ben. Isten segítségével sok mindent elérhettem a szakmában. Tanúságtételként építetek a szülőfalumnak, Győrasszonyfának a templomunkba szépen illeszkedő kis orgonát, azért is, hogy ahonnan jöttem, oda vigyek is, nyomot hagyjak az utókornak, és egyben tisztelegjek azon személyek előtt, akiktől gyermekkoromban oly sok pótolhatatlant kaptam. Amikor Nagycenken dolgoztam, és a láthattam a nagy magyar kastélyában az életművét kiállítás formájában, megfogalmazódott bennem, hogy alkalomadtán – ha módom lesz rá – kicsiben követem a példáját. Nem vagyok mágnás, de pénz nem is kell ehhez a jócselekedethez, csak elszántság, szorgalom, kitartás, akarat és szeretet.

- Mennyi orgona van már Ön mögött?

- Összesen 30 új orgonát építettem eddig. Csak megsaccolni tudom még a „bevetési” térképem alapján, hogy körülbelül 150 orgonát újítottam fel. Ezek közül kiemelt műemlék értékű legalább 30 orgona. Harmóniumokat is mindig úgy vállaltam, hogy ragaszkodtam azok teljes felújításához, mivel a koruk nagy átlagban 100 év. Új orgona építésében a Miskolci Tetemvári Református Deszkatemplom orgonája volt szép és nehéz feladat szakmailag. Restaurálás terén a pannonhalmi műemlék orgonát és a Zenetudományi Intézet Hangszertörténeti Részlegének Műemlék orgonáját említem. Óriási élmény volt

korábról Nagycenken a Széchenyi mauzóleumbéli *Filip König* - orgonájának és a nagycenki katolikus templom két manuális és pedálos *Peter Titz* - orgonájának restaurálása. Ez a hangszer a régi bécsi opera orgonája, amit az opera leégése előtt vásárolt meg Széchenyi István felesége a megépült új cenki templom számára.

- Milyen ma az olyan szakemberek helyzete Magyarországon, mint az Öné, milyen a szakma megbecsültsége, keresettsége?

- Nagyjából 2002-ig volt biztonsággal minden hazai kis és nagyobb orgonaépítő vállalkozásnak munkája. 10 éve folyamatosan apad a megbízások száma, „köszönhetően” annak is, hogy a nagy városi templomok, bazilikák orgonái megújultak. Kisebb vallási közösségek egyre nehezebben jutnak anyagi lehetőséghez, és ezért az olcsóbb elektronikus orgonautánzatokat részesítik előnyben. Ez utóbbi megoldás esetén a kézműves (művészi) orgonát építő szoba sem jöhet, mint alternatíva. Jómagam nem panaszkodom! Mindent elértem, amit elérhettem, és ma is van munkám a szülőházamban és külföldön is egyaránt.

- Lehet valakinek egy életen át munkája abban a mesterségben, amit imád?

- Hát igen, a túlélésre, mint ahogy e „szerelmes” mesterségre is, születni kell! A mindenható Jóistentől kapott képesség-halmazt szükségszerű egy nemes cél érdekében makulátlanul kamatoztatni legfőképpen embertársaink javára és Isten dicsőségére.

A „Torkoskodás”, ami senkinek sem árt...

Csorba János

Nem az éttermek közismert reklámcélú „torkos-csütörtök” akcióját kívánjuk e lapban is népszerűsíteni, hanem a Győri Evangélikus Egyházközség, az iskola és az óvoda munkáját támogató „Torkos András” Evangélikus Egyházi Művelődési Alapítvány eddigi tevékenységére pillantunk rá a régi-új kuratóriumi elnökkel, Csorba János lelkésszel. Az alapítvány – hasonlóan társaival, a Pálmai Lajos Egyházi-, a Thúróczy-hagyaték- és az Asztali Beszélgetések Kulturális Alapítványokkal együtt – szerves és elengedhetetlen része a győri evangélikus gyülekezet életének, ennek ellenére sokan még ma sem tudják, hogy az alapítók milyen céllal hívták életre, és milyen munkát végez. Erről, a sikerekről, és persze a nehézségekről is időnként beszélni kell, mert a jövő csak a múlt megismerésével és az egyháztagoknak az eddiginél tudatosabb egyházi szerepvállalásával lesz biztosított...

- Úgy gondolom, a múlt hosszas elemezgetése, az olvasót talán kevésbé érdeklő, ilyen jellegű

írásokban szinte „kötelező” bemutatkozás helyett beszéljünk inkább rögtön arról, mik nem valósultak volna meg az alapítvány nélkül a győri evangélikusok életében.

- Elsősorban a mára már nagy népszerűsége szert tett Torkos-díj nem lenne. A díjat az iskolában és az óvodában dolgozó pedagógusok kaphatják meg, és komoly feltételeknek kell megfelelnie annak a pedagógusnak, aki elnyeri. Mind egyházi szerepvállalással – és természetesen felekezeti hovatartozástól függetlenül javasolható bárki –, mind kiváló szakmai munkával kell rendelkeznie annak a legalább 10 éve itt dolgozó pedagógusnak, aki a tantestület, kollégák, szülők ajánlásával esélyes lehet a díjra. ⇨

Az új játékhajó felavatása

A jelöltek közül a kuratórium titkos szavazással választja ki a nyertest, és elmondhatom, hogy sohasem „előre lefutott” szavazások ezek, mi is izgulunk, hogy a sok kiváló kolléga közül végül ki lesz a befutó...

- Eddig kik nyerték el a díjat?

- Módosné Hatvani Zsófia, Marekné Stubán Beáta, Miklósné Jancsó Hanna és Fodorné Böjtös Krisztina tanárnők, valamint Ács Györgyné Noémi, óvodánk vezetője. De az egyik legmeghatóbb jelölést idén láttuk: nyugdíjba vonulása alkalmából az iskolatitkárt, Diményné Kati „nénit” is jelölték a pedagógusok, gyerekek, szülők. Egyszerre volt kedves, megindító és mosolyt fakasztó, ahogy a gyerekek és mások megnyilatkoztak „Kati néniről”, ecsetelve nélkülözhetetlenségét és népszerűségét, és ez mutatja azt is – nagy örömünkre –, hogy a díj mostanra már az iskola életének része lett, ott van a köztudatban, a jelölési folyamat megmozgat szinte mindenkit. Persze sajnós – mivel a díjat csak pedagógus kaphatja – kedves kollégánkat nem tüntethettük ki, de az ajánló sorok és maga a gesztus nem maradhatott szó – és egy jelképes ajándék – nélkül, és az évszázó istentiszteleten fel is olvastuk az ajánlásokat.

pénzkeret, de kirándulások anyagi támogatását biztosítottuk, támogattunk nyári táborozásokat...

- Ez csak az iskolát érintő része a munkának. A gyülekezet hol érheti még tetten a kézzelfogható eredményeket, talán azt sem tudva, hogy az alapítvány nélkül nem lenne...

- Csak „csemegézésként” jutnak eszembe a fontosabbak, nagyobbak: anyagi juttatásokat adunk a gyülekezetnek, pl. bérleti díjat fizettünk, fénymásolót vettünk 4-500 ezer Ft-ért, finanszíroztuk az Öregtemplom hangosítását, ami kb. 1 millió forint körüli beruházás volt, elektromos zongorát vettünk, amit Nádorvárosban használ a gyülekezet, átvállaltuk a Forrás újság nyomdai költségeit, ez is évi közel fél millió forintos összeget jelent, a templom környékének adventi díszítését is mi alakítottuk ki, de a nádorvárosi orgona felújítása is alapítványi keretből történt meg az idén, és hosszan sorolhatnám. Folyamatos a munka, folyamatosak a bejövő igények, „segélykérések”, megkeresések... De ami igazán „látványos” és emlékeztető volt, az a tavaly szeptemberi családi nap, amikor az iskola udvarán ebéd és élőzene mellett lehetett együtt a gyülekezet apraja-nagyja, az alapítvány vendégeként..

A gyerekek egyik kedvenc játéka, a „fészekhinta” is a Torkos - alapítványnak köszönhető

- De gondolom, nem csak ez a díj az, ami igazolja az alapítvány létezését...

- Természetesen ez csak egy nagyon kicsi szelet a munkánknak. Rendszeresen támogatjuk anyagilag az érdekes tanulókat, jutalomkönyveket veszünk, pedagógusnap alkalmából jelképes ajándékot kapnak a pedagógusok, számítástechnikai eszközök beszerzésében is részt vettünk és veszünk, emellett az iskolában és az óvodában is támogattuk a kisebb felújításokat. A népszerű fészekhintát, egyéb fejlesztő játékoknak és részben az óvoda udvari játékaiknak beszerzését, legutóbb pedig az új játékhajó és a hozzá tartozó biztonságos gumifelület kialakítását finanszíroztuk. Még felsorolni is hosszú lenne, mi mindenben támogatjuk az iskolában, óvodában folyó munkát! A bajor testvérektől kapott segély elosztása is az alapítványon keresztül történt, a rászoruló gyerekek és családjaik támogatását, pl. ebédeltetést, tankönyv-hozzájárulást, osztálypénzbe való besegítést jelentett ez a

- Eddig nagyon szép, amit hallottunk...

Sajnos azonban tudni kell, hogy az anyagi források egyre jobban szűkülnek. Szomorú és érthetetlen, hogy az adóból erre a célra felajánlható 1%-ok valahol „elvesznek”, vagyis egyre kevesebb testvérünknek jut eszébe, hogy az adóbevallás kitöltésekor a rendelkező nyilatkozat megtétele mind interneten, mind a papíron nem több egy percnél, nekünk viszont nagyon sokat jelent, és rajtunk keresztül a gyülekezetnek, gyermekeinek... Pedig mindenhol hirdetjük, hogy várjuk. Elképzelhető, hogy

sokan csak figyelmetlenségéből nem jelölnek kedvezményezettet az 1 százalékuknak, és ez a veszteség fájó. Mert ha más nemes célra ajánlja fel valaki, az természetesen elfogadható, de ha hagyja befolyjni a „közösbe”, holott gyülekezete, gyermeke iskolája is megkaphatná, az tényleg nehezen érthető... Évrőlévre érezhetően egyre kevesebb felajánlás érkezik, és ez már komolyan kezdi veszélyeztetni a munkát. Sajnos az adókedvezmények igénybevétele folyamatos törvényi szűkítését megéreztek, megérezzük. De végül is azzal, ha forráshiány miatt lassan „elhalna” az alapítvány, a legtöbbet az iskolába járó gyermekeink és maga a győri evangélikusság veszítené...

- Kicsivel több odafigyelés kell tehát a gyülekezet tagjai részéről a jövőhöz?

- Igen, az jó lenne...

Erdélyországban jártunk, sok-sok csodát láttunk

Horváthné dr. Molnár Livia

Erdélybe menni mindig nagy öröm, ismét látni a korábban járt helyeket, vagy felfedezni új élményeket, de teljesen megismerni egy élet is kevés lenne. Az utunkról is csak képeket, megélt pillanatokot lehet felidézni. Visszaadni azt az élményt, amit átéltünk, nem lehet, még a mi csodálatos magyar nyelvzetünkkel sem.

Nagyvárad, Ady városa

Természetes volt, hogy Szent László királyunk hermája még akkor is nagy hatással van ránk, ha nekünk, győrieknek is van egy hasonló szép emlékünk. A templom karzatába elhelyezett egyházi kincsek és a környék épületei azért valamit megmutattak valamikori fényükből. Ady városát elhagyva árnyas fáktól övezett úton Kolozsvár felé vettük az útirányt.

Kolozsvár, Mátyás király városa

Kolozsvár főterén Mátyás király szobra megszépülve áll, feledtetve az évekig tartó méltatlan körülményeket. Nem felejtettünk elzarándokolni szülőházához sem, és rövid sétát tenni a város szívében.

Torockó, a Székelykövel

Az első szálláshelyünk Torockó volt. Igazi ékszerdoboz, de az idevezető úton átjutni bizony komoly próbatétel. Szerencsére kárpótolt bennünket a tordai hasadékból a falu fölé ívelő fantasztikus szivárvány látványa, a hófehér házak a zöld zsalugáteres ablakokkal és muskátlival. A falu fölé magasodó fenséges Székelykő pedig mindenkit csodálatba ejtett. Ennek köszönhetően másnap kétszer láttunk a napfelkeltét. Kivilágosodott, amikor megvirradt, majd a nap elbújt a Székelykő mögött, hogy aztán újra előbukkanjon a hegy árnyékából. A reggeli után a kulacsaink a falu központjában kifolyó friss forrásvízzel volt tele, így indultunk tovább.

Nagyenyed, Bethlen Gábor városa

Vasárnap délelőtt értünk Nagyenyedre. Első utunk a híres Bethlen Kollégiumba vezetett. Sétáltunk a régi falak között, a falakon régi és új tablók képei, akik itt tanultak valamikor. Még ismerős

arcra is találtunk iskolánk tanára Kolozsvári József tanár úr is itt tanult évekkorábban. Tamási Áron üzenetét útravalóul elolvastuk: „**És rátok bízom a maradandó kincseket:**

A virágot csókoló madarokat, a szántóvető embereket és a Küküllőbe hullott három csillagot.”

Nem felejtettünk el nemzetiszínű szalagot kötni az alapító Bethlen Gábor szobrához.

A nagyenyedi várnál emlékeztünk a román felkelők által 1848 januárjában megölt közel 1000 védtelen ember halálára. A halottak egy részét a vársáncba, másik felét a sánc melletti mésztöltőnek használt gödörbe temették. A tetteseknek nem büntetés járt, hanem ma is álló szobrok hirdetik „dicső tetteiket,..

Marosvásárhely,

Bernády György városa

A város hétvégi csendességgel fogadott bennünket. A Kultúrpalota csendjét megtörő előadóteremből kihallatszó zongoraszó meghitté tette azt a rövid időt, amit falai között töltöttünk. A tükör-terem csodája mindig varázslatos marad, hiszen a székely népballadák világát idézi fel.

Szováta, a Medve-tóval és Korond, a kerámiákkal

Továbbindulva sétáltunk a szováta Medve-tó partján. Elképzeltük, hogy valamikor milyen pezsgő élet lehetett itt a patinás régi nyaralók között. A fürdőtelep messze földön híres volt, és sokak jöttek ide gyógyulni.

Délután a nagy meleg sem tartott vissza senkit, hogy a gyönyörűséges korondi kerámiák között ne válogatott és vásárolt volna.

Farkaslaka, Tamási Áron szülőfaluja

Hétfőn kora délelőtt végigsétálva Farkaslaka utcáin Tamási Áron szülőházába tértünk be, ahol a 80 éves „unokakaöccs” mesélt az író életéről, a családi életükbe engedett bepillantást.

A ház kerítését, a fából készült bejáratot megszámlálhatatlan nemzeti szalag díszítette, és hirdeti mindenki számára: ez a ház magyar ember szülőhelye. Verssel és énekkel emlékeztünk az íróra sírhelyénél.

Szejkefürdő, Orbán

Balázs sírhelye

A Farkaslakán átélt szellemi feltöltődéssel érkezünk

Bilea-tó

„Győr-Krizba testvérkapcsolat”

meg Szejkefürdőre, Orbán Balázs sírjához. A legnagyobb székelyt végakarata szerint az egykori birtokon, a Borvízoldalon helyezték örök nyugalomra. Az emlékmű közvetlen közelében az első székely kapu, Orbán Balázs kapuja, amely eredetileg 1888-ban a szejkefürdői nyári Kossuth-lak bejárata előtt állott. Ezt követi a többi tizennégy kapu.

Csiksomlyó, a zarándokhely

A kegytemplomban mindenki egyedül, magába fordulva élhette meg ennek a helynek lelkiségét, szellemiségét, és talán valamennyiünknek adott is lelki feltöltődést.

A nap még nem nyugodott le, amikor délután Csíkszenttamás környékét járhattuk be lovaskocsival, traktorral vagy éppen gyalogosan.

Csíkszenttamás, a csíki medencével

A csíki és a hargitai helyek között gyönyörűsége vidéken nézhettük meg a falu Csonka tornyát, a valamikor templom toronymaradványát, a „feredőt” és a Feneketlen-tóban található „kincsekről és rejtelmekről” is meghallgathattuk a helyi idegenvezetést. Kincset ugyan nem találtunk, de friss borvízből bőven ihattunk, és egyszerű emberekkel találkozhattunk, ismerkedhettünk meg.

Gyimesbükk, az ezeréves határral

Madéfalváról vonattal érkeztünk meg a Gyimesbükkön álló „30-as számú” vasúti őrházhoz, amely 1897-ban épült. A vasútállomás impozáns épülete fogadott bennünket (102 méter hosszú és 13 méter széles), amely a fiemei és a szegeci állomásokkal vetekszik. Felmásztunk a Rákóczi vár romjaihoz, amelyet 1626-ban Bethlen Gábor építtetett, de mára csekély nyoma maradt. A Gyimesbükkbe vezető vasúti útvonalat leírni szavakkal nem lehet, és azt az érzést sem, amikor a Rákóczi vár romjainál az „ezeréves Magyarország” határvonalán elődeinkre gondoltunk, és emlékeztünk.

Madéfalva, a székelyek kegyhelye – SICULICIDIUM

Ez a nap még egy megrázó élményt adott, amikor megálltunk a madéfalvi veszedelem emlékoszlopa előtt. Az emlékmű előtt gondoltunk arra a 200 székely vértanúra, akiket a császári katonaság védtelenül lekasabolt.

Prázsmár, az evangélikusok erődtemploma

A prázsmári erődtemplom a barcasági evangélikusok legjelentősebb templomerődje. A templomudvar és az előudvar falában alakítottak ki 275 kamrát, amely ostromok idején menedékkül szolgált. Az 1480-ban készített Szent Erzsébet

szárnyasoltár az egyik legrégebbi Erdélyben, amely előtt felhangzott himnuszunk: „ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK.” Valóban „erőt adott”.

Krizba

Brassó, a Fekete-templom városa

Sétánkat a százszok városában hatalmas esőzés szakította félbe, de azért a Fekete-templom történetével egy alkalmi idegenvezető, a magyarul beszélő középiskolás kislány segítségével megismerkedtünk.

Krizba, a testvérgyülekezet

Kora délután gördült be az autóbusz Krizbára. A fogadtatás minden képzeletet felülmúlt. A vendéglátók friss kaláccsal, az elmaradhatatlan pálinkával és zúgó harangszóval fogadtak bennünket. Megszólalni a meghatottságtól szinte senki nem tudott.

A későbbi nyúló beszélgetés, vacsora és előtte az elődökre való emlékezés a temetőben közel hozta egymáshoz a két gyülekezet tagjait. Örültek annak az adománynak, amit segítségül vittünk. Biztos a gyülekezet javára szolgál annak felhasználása.

Fogarasi havasok csúcsai, a tordai sóbánya mélysége

Ha azt gondoltuk, a Gyimesbükkbe tartó utat semmi nem múlhatja felül, akkor tévedtünk. Egy fantasztikus gépkocsivezetőnek köszönhetően autóbuszunk szerpentin feljutott a csúcsra.

Miután megcsodáltuk a csúcsokat, utána lementünk a mélybe, a tordai sóbányába. Ahol pár nappal korábban szivárvánnyal fogadott bennünket Torda, most a föld alatti kincseit mutatta meg számunkra. Ég és föld így kapcsolódott össze.

Gyulafehérvár, az erdélyi fejedelmek nyughelye

A város történelmi központjában az érseki székesegyház altemplomában nyugszanak a Hunyadi család nagyjai mellett Izabella királyné és János Zsigmond is. A magyar történelem nagyszerű korszakának kiemelkedő alakjai előttünk is felidéződtek, amikor a templom falai között sétáltunk.

A pár napos utunk során közben egy rövid sétát tettünk még Székelyudvarhely és Csíkszereda utcáin is, meg-megállva egy-egy olyan emléknél, amely magyarságunkhoz, történelmünkhöz elválaszthatatlanul hozzátartozik.

Ennyi jutott számunkra Erdély mérhetetlen kincseiből. Egy dolgot, azt gondolom, mindenki megígért magának. Visszatérünk: hiszen Erdélyt megismerni egy élet is kevés lenne.

Királyhágó – csoportkép

A

győri
jogászság
múltjáról szóló

életrajzi lexikon jelent meg nemrég Győri Jogász Almanach címmel. A lexikont írta és szerkesztette több éves kutatómunkával Biczó Zalán, a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar szakkönyvtárának vezetője. A lexikon a Győri Királyi Kerületi Akadémia (később Győri Királyi Jogakadémia) tanárai és igazgatói, diákjai, a város jogász végzettségű polgármesterei, ügyészek mellett ügyvédek, ítéltáblai –, törvényszéki – és járásbírók, közjegyzők, rendőrkapitányok, pénzügyi igazgatók, írók, újságírók, adóhivatali főnökök életpályáját mutatja be. A 840 rövid életrajz tartalmazza a jogvégzett emberek személyes adatait, szakmai pályafutásuk állomásait, eredményeit. A kutatómunka feldolgozta a Győr Megyei Jogú Város Levéltárának illetőségi törzslapjait, az 1850 utáni születési, házassági, halotti anyakönyvek bejegyzéseit, felhasználta a korabeli sajtót (Győri Közlöny, Győri Hírlap, Dunántúli Hírlap, Győri Nemzeti Hírlap), a helyismerettel foglalkozó könyveket és a régi győri címtárak adatait.

Számos evangélikus vallású jogász található a könyvben, így Barcza Dezső Géza, aki a győri evangélikus egyházmegye tiszti főügyésze volt.

Beliczay Elek 1888-tól 1893. június 29-ig a Győri Ügyvédi Kamara elnöke és az egyedüli protestáns magántanár volt a győri akadémián. 1884-től a Dunántúli Evangélikus Egyházkerület világi főjegyzője és a dunántúli evangélikus elemi iskolák iskolaszéki elnöke.

Czech János a győri evangélikus iskola után a pozsonyi evangélikus líceumban folytatta tanulmányait, majd 1831-ben Győr polgármesterének választották meg.

Csemez Béla, akit 1923. december 1-jén a tósziget-csiliközi járás főszolgabírójának választották meg, egyben az evangélikus egyház egyik világi felügyelője volt.

Dorner Emil 1922-től Győrben ügyvédi gyakorlatot folytatott, és tárnokréti családi birtokán gazdálkodott. Győr tb. főügyésze, a győri evangélikus egyház világi jegyzője és tb. ügyésze.

További evangélikus jogászokról dióhéjban:

Fischer Gyula: 1911-ben a győri ágostai evangélikus egyházközség és egyházmegyei felügyelőbizottság felügyelője lett. A Győri Első Takarékpénztár igazgatósági tagja. Kezdeményezője az evangélikus szeretetház létrehozásának.

Fischer Sándor: 1896. október 28-tól országgyűlési képviselő a tétai kerületben. Az evangélikus egyházközség felügyelője, a Győr Városi és Megyei Takarékpénztár elnöke.

Győry Elek: Szülővárosában végezte az evangélikus algimnáziumot, majd egyetemes főjegyzője az ág.

GYŐRI JOGÁSZ ALMANACH

Biczó Zalán

evangélikus egyház mind a négy kerületének, és presbitere a budapesti ágost. evangélikus egyháznak.

Kis Jenő: 1884. március 17 – 1887. június 11. között Győr város alügyésze. 1887-től ismét ügyvédi praxist folytatott. A győri evangélikus egyházmegyeének felügyelője és ügyésze, a lébenyi evangélikus egyházközségnek ügyésze.

László Aladár: Győrött ügyvéd. Az első világháborúban elesett, hősi halott. Az evangélikus Öregtemplomban neve megtalálható az emléktáblán.

Leyrer László: evangélikus ítéltáblai bíró Győrben. Nagy Pál, született: Győr-Újváros, 1817. december 27-én, a Győri Evangélikus Iskolában tanult, később jogot végzett, az 1872. április 2-ai közgyűlésen megválasztották Győr polgármesterének.

Németh Elek: a győri evangélikus gyülekezet törvényszéki bírója és az evangélikus iskolaszék elnöke, 1906. december 13-tól Győr város főügyésze lett.

Perlaky Elek: A győri ágostai hitvallású evangélikus keresztyén egyházközségnek kilenc évig volt felügyelője. Kir. tanácsos, az olasz kir. koronarend és a francia becsületrend lovagja, hites ügyvéd és okleveles gazdász, gróf Károlyi Alajos uradalmainak főpénztárosa és titkára volt.

Petőcz Károly: 1923 óta Győrben élt, és itt nyitott ügyvédi irodát. Győr vármegye tb. főügyésze. komáromi ev. egyházközség ügyésze, majd a győri egyházközség ügyésze, Győr szab. kir. város tb. ügyésze, a csákvári evangélikus egyházközség felügyelője volt.

Schöpf Antal Károly: 1908. április 3-tól a Győri Kir. Törvényszék bírója, az evangélikus egyház presbitere.

Smikli Gyula: Fögimnáziumi érettségét követően a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetemen 1903-ban jogi doktorrá avatták. 1929 áprilisától felügyelői rangban állomásfőnök lett. 1933-tól ment nyugdíjba. Tevékenyen részt vett a győri evangélikus egyház hitéletében is, presbiterként szolgált egyházat.

Stelczer Mátyás: 1917-től Moson vármegye tiszti főügyésze volt. Az egyesített vármegye tiszti főügyészenek választották meg 1924-ben. 1906 óta a levéli evangélikus gyülekezetnek, 1921-től a mosoni evangélikus egyházmegyeének felügyelője.

Szendrőy (Schrikker) Sándor: 1899. június 29-én elnökhelyettesnek választotta a Győri Ügyvédi Kamara választmánya. Az evangélikus egyház ügyésze.

Szent-Ivány Géza: A csikvándi és öttevényi evangélikus egyház felügyelője és ügyvezető elnöke a győri Felvidéki Körnek. 1931-ben győri ügyvéd.

Thirring Lajos: Középiskolai tanulmányait a soproni evangélikus líceumban végezte, jogi képzettségét a budapesti és a bécsi egyetemen végezte. 1891-ben a Győri Kir. Ítéltáblánál alapító tag, Tudományos munkássága széles körben tette ismertté a nevét. ⇨

Torkos Imre: ügyész Győr-Belvárosban. Ügyvéd, táblabíró.

Torkos Ferenc: Kőszegen ügyvéd, majd a királyi tábla ügyésze, táblabíró.

Torkos Kálmán: 1862. helytartótanácsi tanácsos, a protestáns egyházi és iskolai ügyek előadója.

Torkos Móric: Győrött keresztelték meg 1825. július 11-én. A győri Kir. Kerületi Akadémián 1842–1843-ban bölcselhallgató, később ugyanitt joghallgató. Ügyvéd, városi közgyűlési tag. Kiváló almatermesztő, megalapozta a győri Torkos-kert gyümölcsös hírét. Ő fásította be Révfalut. A révfalusi protestáns temetőbe temették 1900. július 8-án.

Veöreös Boldizsár: 1895-ben városi tanácsosnak, 1898-ban másod polgármester-helyettesnek, 1905-ben Győr város árvaszéki elnökének választották meg.

Veöreös Dezső: honvéd hadbíró.

Veöreös Imre: Zechmeister Károly, a későbbi polgármester 1873. március 24-től július 26-ig nála volt ügyvédjelölt.

Veöreös Imre Jenő: 1922-ben ügyvédi vizsgát tett, Győrött ügyvédi munkát is végez. A Rábaszabályozó Társulat valamint a győri evangélikus egyházmegye ügyésze. Felügyelője a nagybarátfalui evangélikus gyülekezetnek is.

Veöreös Jenő: Városi képviselő lett, a városi törvényhatóság virilis tagja. Az Evangélikus Egyházközség presbitere, konventjének egyik vezető személyisége, az egyházi alapítványi bizottság tagja.

Veöreös Miklós: A korabeli győri írók egyik legtehetségesebb tagja, számos szépirodalmi művet írt.

Zmeskál József: Az 1850-es évek közepétől Győrött ügyvédi irodát tartott fent. Számtalan esetben díjmentesen vállalta a szegények jogi képviselését. A győri evangélikus iskola ösztöndíjalapjának, az evangélikus egyház szegényeinek ezer forintot, a győri zenei egyesület részére száz forintot adományozott. Győr vármegye megyetörvényszéki törvényszéki elnöke. Temetése február 3-án a Belvárosban volt. Haubner Máté evangélikus szuperintendens temette.

A Győri Evangélikus Egyházközség és a győrfalvai evangélikus leánygyülekezet tagjait gyülekezeti hétvégére hívták lelkészeink 2012. szeptember 14–16 között Révfülöpre az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központba, immár második alkalommal. A hívást összesen 42 fő fogadta el. Az egyébként is összetartó, egymást jól ismerő újfaluiek voltak döntő többségben, de a nádorvárosiak és az öregtemplomiak is képviseltették magukat.

A hétvége mottója „Alapvetők...” volt az 1Kor 3,11 alapján: „Mert más alapot senki sem vehet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” Ennek jegyében folytak a programok, a reggeli és esti áhítatok és az előadások. Az áhítatokat gyülekezeti lelkészeink, Berényiné Mesterházy Zsuzsa, Csorba János és Jánosa Attila tartották az első korinthusi levél 3. fejezete alapján. A személyes névmások: én, te, ő, mi, ti, ők felsorolásával párhuzamba állítva bomlott ki előttünk, hogy az „én”-ből a „te”-n keresztül juthatunk el az „ő”-höz, Istenhez, akin alapulhat a „mi” gyülekezeti, egyházi közösségünk.

Az előadások is a közösség építéséről szóltak. Szeverényi János országos evangélikus missziói lelkész a mindennapok missziójáról beszélt példák

GYÜLEKEZETI HÉTVEGE RÉVFÜLÖPÖN

Balázsné Lampert Zsuzsa

keresztül. Meláth Attila lelkésztől arról hallottunk, hogy az adakozásnak milyen fontos szerepe van a gyülekezetek fenntartásában, és hogyan valósul meg ez egy másik felekezetben. Bakay Péter lebilincselően beszélt és mutatott be diaképeket a csángó pásztorok kemény mindennapjairól, saját megtapasztalása alapján. Ezáltal a bennünk élő szelíd, jó pásztorképnek egy másik vetületét láthattuk.

Az együttlétet a révfülöpi templomban, a helyi gyülekezettel közös istentisztelet zárta. A hétvége az ismeretszerzésen, elmélyülésen túl hiányt pótló lehetőség volt arra, hogy azokkal a gyülekezeti tagokkal, akikkel nem vagy csak a templom padjaiban találkozunk, kicsit személyesebb kapcsolatba kerüljünk. Ezt segítette elő a kirándulással töltött délután, ahol a Balaton-felvidék két gyöngyszemét, a szentbékállai kvarchomokkő sziklakibúváásokat tartalmazó kőtengerét és a monoszlói hegyestű geológiai bemutatóhelyet kerestük fel, ahonnan szép kilátásban volt részünk az őszi Balatonra és környékére.

Szeverényi János

Köszönet a szervezőnek, előadónak, az oktatási központ dolgozóinak, hogy lehetővé tették az együttléteket. Jó lenne, ha legközelebb a gyülekezet minél több tagja is élne ezzel a lehetőséggel.

Meláth Attila

Óregtemplomi körzet:

Id. Balassa Dezső
Balázs Károly Attila
Balék Sándorné sz. Németh Ibofya
Boros Miklósné sz. Kovács Piroska
Czirnik Ferenc
Csákvári Józsefné sz. Pátka Margit
Csiszár Istvánné sz. Tar Ida
Dancs Imréné sz. Katona Anna
Delbó Tiborné sz. Kocsis Gizella
Erdélyi Imréné sz. Rätz Ildikó
Farkas Tiborné sz. Egyed Gizella
Fekete Jánosné sz. Enyedí Csilla
Fülöp Mihályné sz. Krasznai Katalin
Gede Józsefné sz. Farkas Julianna
Geiger Gáborné sz. Stelzer Terézia
Hardi Istvánné sz. Katona Ilona
Hodossy Márta
Horváth Gyula
Horváth Gyuláné sz. Németh Mária
Horváth Zoltán
Illés László
Katona Józsefné sz. Csizmadia Éva
Kersey Vilmosné sz. Kovács Gizella
Kiss Gyuláné sz. Csete Jolán
Kiss István
Kiss Istvánné sz. Tóth Julianna
Kovács Lászlóné sz. Ozogány Anna
Kozma Mihályné
László Ferenc
Magyari Ferenc
Martos Magdolna
Molnár Ferenc
Németh Kálmán
Nits Magdolna
Nits Márton
Nyögér Zoltánné sz. Fazekas Magdolna
Id. Paveszka Béla
Perger Tiborné sz. Bába Erzsébet
Dr. Perlaki Ernőné sz. Surányi Róza
Rácz Jenő
Róth Ferencné sz. Tüske Anna Mária
Róth László
Sándor Imréné sz. Tar Julianna
Dr. Sarkadi Encsy Jánosné sz. Szecsányi Rozália

Az elmúlt
egy évben
elhunyt
testvéreink

Újtemplomi körzet:

Szabó Károlyné sz. Tornyos Etelka
Szakál Jánosné sz. Kozma Ida
Tóth József
Tresó Lajosné sz. Prikler Mária
Unger Zsuzsanna
Varga Ferencné sz. László Teréz
Vincze Györgyné sz. Monz Emma
Zsedényi József

Bognár Péter László
Bösze Gábor György
Boros Miklósné sz. Hegedüs Irén
Búza Judit
Csiszár Zoltánné sz. Bors Karolína
Csizmadia Ferenc
Endesz Antalné sz. Csuti Katalin
Farnady Magdolna
Gácsig András
Gazdag Jenő
Hamvay Sándor
Hatos Józsefné sz. Füzesi Ilona
Horváth Tiborné sz. Nagy Rozália
Juhász Ferencné sz. Nagy Erzsébet
Kék Zoltánné sz. Horváth Mária
Kiss Ernőné sz. Duna Etelka
Kiss Péter Jenő
Kovács Sándorné sz. Szén Katalin
Kozma Ferencné sz. Böröndi Mária
Magedler Jánosné
Molnár Gyuláné sz. Szabó Márta
Nagy Zoltánné sz. Gáncs Ibofya
Nagy Zsigmond
Németh Gyula
Németh Vilmosné sz. Vághidegkuti Hermína
Polgár László
Ráskai Ferenc András
Reider Róbert
Rikk József
Sályiné Kovács Mónika
Simon Kálmánné sz. Sütöri Erzsébet
Szili Zoltán
Takács Gyuláné sz. Vörös Erzsébet
Dr. Tóth Istvánné sz. Ordódi Alice
Dr. Zimborás Lászlóné sz. Magyar Éva

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.”
1Thessz 4,13

Elhunytjainkra emlékező istentisztelet 2012. Október 28.

Csorba János

Ezekben a napokban majdnem mindenki ellátogat a temetőbe, ahol azok a kedves, szívéhez közel álló szerettei nyugszanak, akik már nem lehetnek itt közöttünk. Elhelyezzük a kegyelet virágait, koszorúit, és meggyújtunk egy-egy gyertyát, emlékezve az előre ment hozzátartozóinkra. Gyermekeként, amikor az elmúlás mélységének tapasztalata még nem érintette meg teljes valójában a lelkemet, szívesen és örömmel mentem illyentájt a temetőbe, hiszen az alkony óráiban, amikor a sötétség egyre inkább kezdte volna átvenni az uralmat a világ felett, a sírokon elhelyezett gyertyák és mécsek fénye dacolva az esti növekvő szürkéséggel, bevilágította a sötétséget. És amikor az egyik síron ellobbant egy korábban meggyújtott gyertya, a másikon fellobbant egy új, hogy ne törjön meg a fény, és a sötétség ne vehesse át az uralmat a világ felett. Megfogott és megragadott a gyertyafényben úszó temető képe, hangulata, mely mind a mai napig mélyen él bennem. Mert most is megvan még, csak egy kicsit máshogyan és egy kicsit másként. Ez pedig akkor változik és fordul meg az életünkben, amikor először megállva annak ravatala mellett, akit igazán szeretünk, aki közel állt hozzánk, elkezdjük érteni és elkezdjük élni azt, hogy mit is jelent az elengedés. Ettől kezdve pedig a sírhantokon másként helyezünk el az emlékezés virágait és a kegyelet koszorúit, a gyertya fénye is többet jelent már a hangulat szépségénél, és fénye is egészen másként lobog, s tükröződik vissza a síremléket körülállók szemében.

Ezen a délutánon, amikor is előre ment szeretteinkre emlékezni gyülekeztünk most össze az Isten házában, a gyertya lángjának példázata üzen nekünk. Az a kis láng, aprócska fénypont, amit az esztendő napjaiban oly természetesnek, magától értődőnek tartunk, s talán nem is foglalkozunk vele, most megállít, elgondolkodtat, mint egy könyv kinyílik előttünk, hogy olvasva belőle megérthessük az élet teljességéhez oly nélkülözhetetlen isteni szót, biztatást és bátorítást. Gyűjtünk most meg azért a húsvéti gyertyát, hogy róla meggyújtva majd mécseseinket együtt emlékezhessünk.

Egy-egy mécses fellobbanó lángja sok mindenről beszél nekünk. Beszél azokról a pillanatokról, melyeket a múltban együtt élhettünk át azokkal, akikre most már csak emlékezni tudunk. Talán éppen egy emlékezetes születésnapról, amikor hosszas és gondos készülődés után átélhettük, hogy mekkora öröm adni, és a meglepetés őszinte boldogságát olvashattuk le a másik arcáról. Egy gyermek vagy unoka érkezésének örömteli híreről, akinek aztán a jelenléte oly sokszor fiatalította meg az évek súlya alatt megfáradt testet, lelket, és adott erőt átvészelni a nehéz helyzeteket. A gondviselés pillanatáról, amikor is megfogva a másik kezét átélhettük, hogy nem vagyunk egyedül, hogy vannak körülöttünk olyanok, akiknek fontosak vagyunk. Amikor ránk bízott a gyermekről való gondoskodás Isten és emberek előtti felelőssége, vagy amikor megfogva a másik ráncos kezét, a meggyengült szorításban ott volt kimondatlanul is, hogy igen, jó volt veled együtt az élet közös útját járni. Egy-egy kis gyertya lángjában az emlékek mint fényképek rajzolódnak elénk, hogy hálaadás éledjen szívünkben afelől, aki mindezzel, s legfőképpen egymással megajándékozott minket.

A gyertya fénye ugyanakkor önvizsgálatra indít és az őszinte bűnbánat útjára ösztönöz. Hiszen az örömteli és hálaadásra okot adó emlékek között óhatatlanul olyanok is előkerülnek, melyek elbizonytalanítanak és szomorúsággal töltenek el. Az elkövetett vagy talán éppen az elvesztetett pillanatok fájdalmai ezek, melyek indulatként, sikolyként, sirásként vagy szenvedésként rajzolódnak elénk a mécses lángjában. A jogosnak gondolt harag, a vélt sérelem miatti sértődöttség szavakban és tettekben való megnyilvánulásai, vagy talán éppen a türelmetlenség, a meg nem értés, a szeretet hiányának mulasztásai. Fájdó dolgok, amik egykor megtörténtek, és amiket vagy sikerült rendezni, vagy talán még mindig szívünk mélyén hordozzuk a pillanat keserűségét és gyötrelmét. Történekek, melyeket oly szívesen tennénk így utólag meg nem történné, törölnénk ki

emlékezetünkéből, de amelyekkel kapcsolatban mégis érezzük és átéljük, hogy nincs felettük hatalmunk, s nem törölhető ki oly könnyen és egyszerűen az életünkéből, mint ahogyan kitakarítjuk és rendbe

tesszük a lakásunkat. S ha most ezekre gondolunk, akkor a gyertya fényében kirajzolódó tettek vagy mulasztások bűnbánatra indíthatnak bennünket.

A gyertya fénye a hálaadás és önvizsgálat mellett a reménység szimbóluma is, mely fényével és melegével az Isten irántunk való szeretetét sugározza felénk. Jézus azt mondja: nincs nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. A meggyújtott húsvéti gyertyánk fénye pedig róla beszél, aki magára vette bűneink ítéletét, s azok büntetését szenvedte el halálával. Arról, aki életét adta barátaiért, értünk és szeretteinkért. Ezért bizhatjuk magunkat és őket egészen az Istenre, és lehet reménységünk afelől, hogy ő nagyobb Isten, mint amilyenek mi el tudjuk képzelni. És bizhatunk abban is, hogy az ő kegyelme nagyobb annál, mint amilyenek mi gondoljuk. S ha kétségek merülnek fel előre ment szeretteinkkel kapcsolatban, akkor arra bátorít, hogy bízzuk rá őket egészen, és ne nyugtalankodjunk miattuk. Mert a halál nem pont az életünk mondatának a végén, mint ha minden lezárulna, és mindennek vége lenne. Nem kérdőjel, mely a fagyos, áthatolhatatlan űrben rajzolódik ki végtelennek és feloldhatatlannak tűnő kétségeink között. De nem is felkiáltójel, mely a szív fájdalmának áttörhetetlen és leküzdhetetlen falát húzza fel az életünkben. Sokkal inkább kettőspont, mely azt jelenti, hogy folytatás következik. Mert az ember életének vége olyan, mint a könyv lapjának az alján, az utolsó sor végén álló kettőspont, mely jelzi azt, hogy valami következik, de ezt a valamit csak akkor tudjuk meg, ha lapozunk egyet a könyvben. Isten ezt a kettőspontot adta elénk, s vele együtt azt a reményt is, hogy ő majd lapozni fog, s amit most még csak tükör által, homályosan látunk, azt majd mellette pontosan és színről színre. Azért lehet gyászolni reménység nélkül vagy reménységgel a szívünkben. Így vagy úgy, de a gyász fájdalmát mindenképp hordozza az emberi szív. De óriási a különbség, ha valaki a gyász fájdalmát reménység nélkül mint mázsás terhet cipeli, vagy Istentől kapott reménységgel viseli azt.

A gyertya fénye végezetül pedig nem csak az Isten irántunk való szeretetének szimbóluma, de azzal, hogy világít, megmutatja az utat a számunkra. Krisztus meghalt, hogy halálával kiegyenlítsse az életünket terhelő adóslevelet, és feltámadt, hogy legyőzve a bűn és a halál hatalmát, megmutassa számunkra: van út, mely az Isten országába vezet. Halála és feltámadása pedig két olyan esemény, amit ha hiszünk, szívünk reménysége elég erős lesz ahhoz, hogy fájdalmaink súlya ellenére is megmaradhassunk a hozzá vezető úton. Feltámadunk – hirdeti a felirat számtalan temető kapuján, melyet nem a tudományos magabiztosság bizalma vagy éppen az emberi tudatlanság egyszerűsége írt a bejárat fölé. De sokkal inkább az a hit és reménység, amely számára az Isten ígérete s Krisztus halála és feltámadása jelentette s jelenti ma is a biztos, szilárd talajt. Mert mi ugyan meginoghatunk és elbizonytalanodhatunk hitünkben, mint ahogyan egyik énekünk szövege szerint is olyan a hitünk, mint a változó hold, mely hol növekszik, hol pedig elfogyini látszik. De az Isten irántunk való szeretete mint biztos, megalapozott reménység ölel körül bennünket, amit a lábunk alól soha és senki nem húzhat ki. S aki a megrepedt nádat nem törö el, és a pislákoló mécses nem oltja ki, az képes arra, hogy hitünk lángját élesztgetve életünk fájdalmait, terheit magára véve segítsen hordozni azokat.

Ezért, amikor majd nemsokára elhangzik szerettünk neve, és fellobban a mécses lángja, gondoljunk velük és önmagunkkal kapcsolatban azokra a pillanatokra, melyeket átélve hálaadás éledhet a szívünkben. Egy-egy csendes fohászból valljuk meg a teherként cipelt elmulasztott vagy éppen elkövetett dolgainkat. S kérjük Krisztust, hogy halála és feltámadása reménységgé lehessen szeretteinkkel és önmagunkkal kapcsolatban, valamint mutasson utat az Isten országába. Hogy ne úgy kelljen gyászolnunk és emlékeznünk, mint akiknek nincs reménységük! Amen.

**A Győri Evangélikus Egyházközség rendszeres alkalmai
2012. év II. félévére**

Állandó alkalmak az öregtemplomi körzetben:

Istentiszteletek: vasárnaponként 8.30 és 10.00.

Iskolai reggeli áhítat: minden hétfőn 7.30-kor. (Csorbáné Farkas Zsófia Anna)

Gyermek-istentisztelet: minden hónap 2. vasárnapján 15.30. (Csorbáné Farkas Zsófia Anna)

Fiatalok istentisztelete (Bogdányi Mária egyetemi lelkész): havonta 19 órakor a következő időpontokban:

november 14.
december 12.

Német nyelvű istentisztelet – Deutschsprachiger Gottesdienst (havonta egyszer, vasárnap 17 óra).

Tervezett időpontok:

november 25.
december 16.

Állandó alkalmak az öregtemplomi gyülekezeti teremben:

Bibliaóra: csütörtökönként 18.00 (nyári időszámítás idején), illetve 17.00 (téli időszámítás idején).

Konfirmációi előkészítő: kedden (14.40) és pénteken (14 és 16 óra) hetente

Gyászoló csoport (Miklósné Jancsó Hanna): 2012. december 3-a – 17 óra.

2013. január 7-e, 21-e, 28-a – 17 óra.

December 2. ádvent 1. vasárnapja: 227 éves az Öregtemplom (Az „Oiva Voutilainen Díj” kitüntetés átadása).

Ádventi zenés áhítatok csütörtökönként 18 órakor.

December vége: ádventi szeretetvendégség: A Váci fegyház és Börtön hitvalló fogvatartottai és Csuka Tamásné ref. lelkész bemutatkozása és vallástétele.

Bácsai imaház:

Minden hónap első vasárnapján és ünnepeken 15 órakor.

Gyülekezeti alkalmak az újtemplomi körzetben

Állandó alkalmak a nádorvárosi újtemplomban:

Istentiszteletek: vasárnaponként 8.30 és 10.00.

Családi istentiszteletek: minden hónap 4. vasárnapján.

Szabadhegyi imaház:

Istentiszteletek: vasárnap 16 óra (hetente)

Baba–mama kör: hétfő 10 óra (hetente)

Gyülekezeti terem, Nádorváros,

Liezen-Mayer út 41:

Ovisóra: 2 hetente péntekenként 17 óra

Gyermekkör: 2 hetente péntekenként 17.30 óra

Kis ifi: 2 hetente péntekenként 17.30 óra

Angol klub: havonta szombati napokon 17 óra

Keddi bibliaóra: hetente keddenként 9.30 óra

Konfirmáció: péntekenként 17.30 óra

Kékkereszt: hetente péntek 17 óra

Énekkar: hetente szerda 18 óra

Karácsonyi Gyermeknap lesz a Nádorvárosi Lelkészi Hivatal gyülekezeti termében (Liezen-Mayer út 41.) december 23-án, vasárnap 9 órától. A program a Gyermek karácsonyának istentiszteletével fejeződik be, melynek kezdési időpontja 16 óra, helyszíne az Újtemplom. A karácsonyi műsorhoz szeretettel várja a jelentkezőket Mesterházy Zsuzsanna lelkész.

**Egyházi textiliák
műhelye**

**Insula
Lutherana**

Az **INSULA LUTHERANA** egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások javítások nők és férfiak részére egyaránt.

honlap: varroda.netai.net

mobil: 20/824-4619
e-mail: varroda.lutheran@gmail.com

**Honlapunkon folyamatosan követhetik
gyülekezetünk életét, programjait!
gyor.lutheran.hu**

A GYŐRI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETÉNEK IDŐSZAKI LAPJA

telefon: 96/524-708, cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2.
e-mail: gyor@lutheran.hu

szerkesztette: Csorba János
szerkesztő-tördelő: Somogyi Balázs